

CHOVATELSKÝ ŘÁD

„Český křeččí klub, z.s.“

Cílem chovatelského řádu Českého křeččího klubu, z. s. (dále jen „ČKK“) je stanovení základních podmínek pro chov křečka zlatého (syrského), křeččíka džungarského, křeččíka Campbellova, křeččíka Roborovského a křeččíka čínského, při zachování biologického zdraví každého jedince a jeho charakteristických vlastností. Pokud není v tomto řádu uvedeno, platí ustanovení Etického kodexu a dalších řádů, směrnic a vyhlášek Českého křeččího klubu.

Čl. I

Obecná ustanovení

1. Tento chovatelský řád je závazný pro všechny členy ČKK.
2. Kdykoli se v chovatelském řádu píše souhrnně o křečcích, jedná se o všechny druhy křečků a křeččíků (tj. křeček zlatý (syrský), křeččík džungarský, křeččík Campbellův, křeččík Roborovského a křeččík čínský).
3. Chov dle tohoto řádu je chovem evidovaným. Chovem se rozumí cílevědomé rozmnožování jednotlivých druhů křečků a křeččíků respektující zásady genetického zdraví jedince a populace.
4. Ve výjimečných případech, kdy nelze nařízení tohoto řádu dodržet, je chovatel povinen tuto skutečnost písemně nahlásit, případně požádat o výjimku, Výbor ČKK přes e-mail info@krecciklub.cz. Tato skutečnost však nesmí být v rozporu se zákonem č. 246/1992 Sb. na ochranu zvířat proti týrání. Výbor ČKK je povinen se chovateli do 30 dní písemně vyjádřit.

Čl. II

Chovatel a chovatelská stanice

1. Chovatelem, ve smyslu tohoto řádu, je považován řádný člen Českého křeččího klubu s registrovanou chovatelskou stanicí.
2. Zkušeným chovatelem, ve smyslu tohoto řádu, je považován takový chovatel, který:
 - a. má podrobné znalosti o základech a principech dědičnosti jednotlivých znaků,
 - b. má běžné znalosti anatomie a fyziologie jím chovaného druhu (druhů),
 - c. průběžně si stanovuje cíle svého chovu a důkladně je monitoruje napříč generacemi,
 - d. neustále se vzdělává s cílem zlepšit vlastnosti chovaných jedinců.
3. Jedné osobě může být registrován pouze jeden název chovatelské stanice bez ohledu na počet chovaných druhů. Přidělení jména chovatelské stanice je vázáno na tuto osobu a je celoživotní – změna názvu chovatelské stanice může být provedena pouze ve zcela výjimečných případech po dohodě s Výborem ČKK. Evidenci chovatelských stanic vede Český křeččí klub.
4. Chovatelskou stanicí nelze zapůjčit třetím osobám – tzn. chovatel si nesmí nechat odchovávat mláďata u cizích osob, a to např. ani u rodiny, známých, kamarádů a dalších osob.
5. Samice s mláďaty musí být umístěna u chovatele (svého majitele). Pokud je potřeba samici z jakéhokoli důvodu umístit mimo adresu chovatele, musí být o této skutečnosti, bez zbytečného prodlení, informován Výbor ČKK.

6. Název chovatelské stanice je trvalou a nedílnou součástí jména křečka/křečička, a musí být uvedeno buď před nebo za jménem.

Čl. III

Chov

1. Chovatelé nebudou rozmnožovat své křečky, pokud nemají znalosti o problematice křížení jednotlivých mutací, zejména letálních genů, a nejsou zcela oddáni chovatelské práci s cílem zlepšovat charakter a fyzické vlastnosti chovaných křečků. Chovatel nebude vědomě rozmnožovat křečky s genetickou vadou.
2. S chovatelstvím je neslučitelná produkce mláďat jakéhokoli druhu křečků či křečičků bez průkazu původu a ani podpora tohoto jednání. Chovatel by měl odmítnout spolupráci s neregistrovanými chovateli (množiteli), překupníky a obchodníky, kteří drží křečky v nevhodných podmínkách za účelem obohacení s výjimkou podmínek uvedených v Čl. VII, bod 8 a 9, o zařazení křečků a křečičků bez původu do chovu.
3. Chovatel jedná se zájemci o křečky z jeho odchovu slušně a uvádí správné a pravdivé informace o druhu křečka a jeho zdravotním stavu.
4. Chovatel je povinen před prodejem křečka zkontrolovat rozměry ubikace a vhodnost vybavení u nového majitele. Tyto parametry nesmí být v rozporu s Etickým kodexem ČKK.
5. Člen ČKK nebude půjčovat své křečky do neregistrovaných chovů.
6. Členové ČKK si mohou vzájemně zapůjčovat křečky s cílem využití v chovu. Chovatel si také může zapůjčit křečka ze svého odchovu nebo odchovu jiného chovatele i od neregistrovaných chovatelů, nesmí ale dovolit připouštění samic neregistrovaných chovatelů svými samci. Zapůjčený křeček od neregistrovaného chovatele ovšem nesměl být prodán jako nevhodný k chovu.
7. Pokud chovatel již nadále nevyužije křečka v chovu, nesmí se ho zbavit způsobem, který je v rozporu s dobrými mravy a chovatelskou etikou, nebo zákonem na ochranu zvířat proti týrání (246/1992 Sb.). Chovatel musí takovému křečkovi zajistit nový domov s vyhovujícími podmínkami a musí nového majitele obeznámit s datem narození a kompletním zdravotním stavem. Chovná samice může odejít do nového domova nejdříve měsíc po odstavu mláďat z posledního vrhu.
8. Způsoby chovu:
 - a. OUTCROSSING (nepříbuzná plemenitba) - doporučený způsob chovu zejména pro méně zkušené chovatele, jedná se o vzdálené (nepříbuzné) křížení, za nepříbuzná zvířata lze považovat taková, která nemají do 4. generace žádné společné předky,
 - b. LINEBREEDING (vzdálená příbuzenská plemenitba) - dochází k vytváření linií s různým stupněm příbuznosti, max. povolená příbuznost je na úrovni sestřenice a bratrance, cílem je vytvoření linie, kde budou potomci co nejvíce podobní zakladatelům,
 - c. CLOSEBREEDING (blízká příbuzenská plemenitba) - patří pouze do rukou zkušených chovatelů, velmi podobné jako inbreeding, jen příbuznost zde není tak úzká (např. strýc a neteř, sestřenice a bratranec),
 - d. INBREEDING (úzká příbuzenská plemenitba) - patří pouze do rukou zkušených chovatelů pro odhalení případného problému v linii (dříve nebo později se projeví skryté neboli recesivní geny), pro nezvyšování homozygotnosti se páří otec s dcerou, popř. matka se synem, pro zvyšování homozygotnosti se vzájemně páří sourozenci.

- e. OSVĚŽENÍ KRVE – nutný doprovodný prvek příbuzenského křížení, jedná se o jednorázové přilítí nepříbuzné krve do linie vytvořené pomocí příbuzenské plemenitby, platí stejná pravidla jako u outcrossingu.

Čl. IV

Chovní jedinci

1. Chovní křečci jsou čistokrevnými jedinci, kteří mají průkaz původu a byli zařazeni do chovu na základě podmínek stanovených klubem a výběrem chovatele. Zařazení zvířat bez průkazu původu do chovu je přípustné po splnění podmínek v bodech 8 a 9.
2. Cílem chovu je zlepšovat kvalitu chovu. Zvířata jsou zařazována do chovu na základě výběru vhodných jedinců, mělo by být přihlédnuto k vhodnému typu, velikosti a tvaru těla, kvalitě srsti a povaze daného zvířete.
3. Zvířata jsou do chovu zařazována s ohledem na to, aby svým potomkům dále předávala vynikající zdraví, dlouhověkost a vyhovující povahu. Do chovu nepatří jedinci, kteří mají zdravotní a povahové problémy.
4. Pokud křeček prodělá nějaké závažné onemocnění či operativní zákrok, které nenesí genetický potenciál, a je nyní zcela zdravý, může jej chovatel zařadit do chovu pouze po povolení od veterinárního lékaře. Výbor ČKK může v tomto případě požadovat od chovatele poskytnutí veterinární zprávy dokládající aktuální vyhovující zdravotní stav.
5. Chovatel se zavazuje, že nebude vědomě pářit nemocná zvířata, ani vzájemně pářit jedince s nevyrovnanou povahou, popřípadě s výhradou k chovu, a letálními geny.
6. Chovatel, který se zabývá i záchranou křečků či křečků, je povinen tyto křečky chovat v oddělených místnostech od chovných křečků a přísně dodržovat karanténní opatření, aby se předešlo možnému rozšíření infekčních chorob (např. HaPV) a parazitárních onemocnění.
7. Zařazení nových genetických mutací do chovů pod ČKK chovatel vždy s předstihem projedná s Výborem ČKK, předloží všechny skutečnosti a informace pro i proti chovu křečků s danou genetickou mutací, které jsou známy např. ze zahraničí. Výbor ČKK buď povolí nebo nepovolí šíření genetické mutace, v některých, zvláště sporných případech, dojde k hlasování členů.
8. Chov hairless mutace (bezsrstý křeček) je považováno za neetické a je zakázáno.
9. Do chovu lze zařadit křečky syrské, křečky džungarské a křečky Campbellovy bez průkazu původu pouze za splnění všech těchto podmínek:
 - chovatel zažádá o povolení Výbor ČKK;
 - jedinec má výjimečné vlastnosti, které mohou chov obohatit (barva, kresba, ...);
 - u samic je alespoň orientačně známo datum narození zvířete (s ohledem na krytí);
 - zvíře bez průkazu původu bude spojeno pouze se zvířetem s úplným původem;
 - prokazatelně se nejedná o hybrida křečika Campbellova a džungarského,
 - u křečika Roborovského není možné sestavit nepříbuzný pár.
 - jedná se o jedince, kteří jsou typickými představiteli svého druhu.

Čl. V

Poradce chovu

1. Poradce chovu musí být řádným členem spolku a být starší 18 let.
2. Poradcem chovu se může stát pouze zkušený chovatel, který má povědomí o genetice a má za cíl zlepšit daný druh křečka (křečků), aby nadále byl jeho chov přínosný pro celou populaci. Musí to být člověk nesporných kvalit, jak odborných, tak lidských se zápallem pro věc a chutí se stále učit – a předávat své znalosti chovatelům pro zlepšení chovu daného druhu křečka.
3. Mezi povinnostmi poradce chovu patří:
 - a. musí striktně dodržovat pravidla chovu stanovené klubem (případně upozorňovat a podněcovat jejich změnu, pokud by tato pravidla přestala vyhovovat),
 - b. musí být objektivní a nestranný, přistupovat k chovatelům individuálně,
 - c. poskytovat podporu a rady v rámci orientace v klubových předpisech a nařízeních,
 - d. radit v administrativních činnostech (hlášení vrhů atp.),
 - e. vystavovat Průkazy původu prostřednictvím Plemenné knihy ČKK,
 - f. mít pokročilou znalost genetiky a zákonitostí dědičnosti,
 - g. dbát vždy na zlepšení kvality a diverzity populace,
 - h. radit chovatelům v otázkách chovu a chovných jedinců (pokud o to požádají),
 - i. kontrolovat v Plemenné knize ČKK správnost registrace nového zvířete/vrhu,
 - j. mít přehled o chovatelské základně daného druhu (jedinců zařazených do chovu),
 - k. řešit závažné problémy vždy ve spolupráci s Výborem ČKK,
4. Poradce chovu nemá právo:
 - a. zakázat spojení chovatelem vybraných křečků (s výjimkou jedinců s letálními geny),
 - b. zakázat spojení různých barevných mutací na základě osobních preferencí, pokud toto spojení není zakázáno Etickým kodexem, Chovatelským řádem nebo dalšími vnitřními předpisy, směrnici a řády ČKK, či se nejedná o spojení letálních genů,
 - c. zakázat prodej zvířete do chovu bez předchozí dohody s Výborem ČKK,
 - d. využívat informace sdělené chovateli pro vlastní obohacení chovu, nebo naopak pro poškození chovu jiného chovatele, nebo dobrého jména chovatele či spolku,
 - e. poskytovat rady, které jsou v rozporu s pravidly spolku.
5. Poradce chovu je samostatná funkce mimo statutární orgán (Výbor ČKK) a nemá omezené funkční období. V případě porušení svých povinností a práv může být tato funkce odebrána.
6. Poradce chovu se neúčastní výborových schůzí, pokud na ně není oficiálně přizván v případě řešení např. stížnosti či změny pravidel chovu.
7. Pokud se kterýkoli chovatel chce stát Poradcem chovu, musí o to požádat písemně Výbor ČKK přes e-mail info@krecciklub.cz. O přijetí či nepřijetí na tuto pozici rozhoduje členská schůze (jelikož se nejedná o volbu do statutárního orgánu, je možné toto rozhodnutí provést i pomocí hlasování PER ROLLAM).

Čl. VI

Plemenná kniha ČKK

1. Plemenná kniha ČKK je online webová aplikace (bez nutnosti instalace do vlastního zařízení), která běží na <https://krecciklub.pedigreedatabaseonline.com/cz/>.
2. Registrace je pouze pro členy spolku (nikoli pro veřejnost) a je zdarma.
3. Náhled do plemenné knihy (bez možnosti editace) je umožněn široké veřejnosti. Každý majitel křečka si tak může zkontrolovat, zda mládě, které kupuje, je řádně registrované a byl mu vystaven průkaz původu.
4. Každý nový chovatel ČKK (řádný člen) je povinen si vytvořit v plemenné knize uživatelský účet nejpozději do 30 dní od přijetí do spolku. Každý stávající člen ČKK (řádný člen) je povinen si vytvořit v plemenné knize uživatelský účet nejpozději do 30 dní ode dne nabytí platnosti chovatelského řádu. V opačném případě mu může být členství ukončeno.
5. Chovatelé jsou povinni zaregistrovat všechny své křečky (křečičky), které mají zařazené do chovu, a stejně jako každý narozený vrh s účinností ode dne platnosti tohoto řádu. Chovatel není povinen registrovat své historické vrhy (nicméně je to doporučeno), ani zvířata která v chovu již nefigurují (pokud nejsou součástí rodokmenu).
6. Chovatel může registrovat i zvířata, která nejsou v jeho majetku, ale má je v rodokmenu jím chovaného křečka nebo křečička, stejně jako křečky (křečičky) narozené a působící v zahraničí za účelem doplnění do rodokmenu jím vlastněného či odchovaného zvířete.
7. V případě nezařazení do chovu nebo vyřazení zvířete z chovu se již jednou registrované zvíře nemaže. V plemenné knize mohou být registrována i zvířata, kterou v chovu nepůsobí.
8. Každé nově registrované zvíře, stejně jako změna, u již registrovaného zvířete, musí projít manuální kontrolou Poradce chovu či Výboru ČKK. Změna se tedy nezobrazí okamžitě.

Čl. VII

Zápis vrhu do Plemenné knihy (registrace vrhu)

1. Registrace vrhu probíhá přes formulář "Registrace vrhu" v Plemenné knize ČKK. Za registraci vrhu je zodpovědný chovatel daného mláděte.
2. Vrh musí být registrován v plemenné knize nejpozději do 28 dní od jeho narození. Chovatel může zaregistrovat prvně pouze narození vrhu, a poté dodatečně zaregistrovat jednotlivá mláďata.
3. Všechna mláďata, před odchodem do nových domovů, musí být zaregistrována (mít samostatný profil v Plemenné knize s přiděleným registračním číslem).
4. Jména mláďat z jednoho vrhu musí začínat stejným písmenem a vrhy musí být řazeny abecedně za sebou. Jména mláďat se v chovatelské stanici nesmí opakovat, musí být jedinečná. Pro každý druh je vedena samostatná abeceda začínající písmenem "A". Chovateli je umožněno vynechat v abecedě písmeno "CH" a písmena s diakritikou. Je přípustné vytvářet i tzv. tematické vrhy, první část jména křečka ovšem musí vždy začínat na písmeno vrhu.
5. Poradce chovu či Výbor ČKK každému mláděti přidělí jedinečné Registrační číslo ČKK, které musí být uvedeno na Průkazu původu daného zvířete. Registrační číslo je vždy jedinečné pro každého křečka/křečička. Obsahuje zkratku ČKK, poslední dvě čísla roku a měsíc narození. Následně je doplněno čtyřmístným číslem vygenerovaným přímo z Plemenné knihy ČKK (např. ČKK-2401-1234).

Čl. VIII

Průkaz původu

1. Průkaz původu je doklad o původu (předcích) křečka. Chovatel je povinen vždy předat Průkaz původu v den odběru mláďete v tištěné podobně. Výjimku tvoří předchozí dohoda mezi chovatelem a majitelem, že se Průkaz původu zašle jinou formou (např. elektronicky na e-mail nového majitele).
2. Průkaz původu je vystaven pouze přes Plemennou knihu ČKK na základě registrace všech mláďat z vrhu ve formuláři "Registrace vrhu" a po důkladné kontrole Poradcem chovu či Výborem ČKK, a přidělením unikátního Registračního čísla ČKK. Takto vystavený průkaz původu si stahuje chovatel ve formátu PDF v sekci "Dokumenty" v profilu daného zvířete.
3. Průkaz původu musí obsahovat:
 - a. druh křečka/křečíka,
 - b. jméno zvířete a název chovatelská stanice, pohlaví,
 - c. registrační číslo ČKK,
 - d. datum narození,
 - e. barva, kresba, délka a druh srsti,
 - f. nejméně 5 generací předků (pokud jsou známy).
4. Pro každého jedince je vystaven pouze jeden průkaz původu. Vlastnické právo na průkaz původu má majitel křečka/křečíka.
5. Průkaz původu vystavený jiným způsobem, než v Plemenné knize ČKK je neplatný.

Schváleno Výborem ČKK dne 26. 2. 2024.

Tento Chovatelský řád nabývá platnosti dne 1. 3. 2024.